

«ԵՐԵՎԱՆ ԼԵՈՅԻ ԱՆՎԱՆ Հ. 65 ԱՎԱԳ ԴՊՐՈՑ» ՊՈԱԿ

ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԱՏԵՍԱՎՈՐՄԱՆ ԵՆԹԱԿԱ ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ
ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՄԱՆ ԴԱՍԸՆԹԱՑԻ ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ
ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Առարկա – ՆԶՊ և ԱԿ

Մասնակից – Վահագ Խաչատրյան

Ղեկավար – փոխգնդապետ Ա. Իսահակյան

Թեմա – Զինդեկի կողմից դաստիարակության պլանավորումը
առարկայական չափորոշիչներին համապատասխան:

Երևան 2022թ.

ԲՈՒՍԱՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԵՐԱՇՈՒԹՅՈՒՆ	3
§ Զինղեկի կողմից դաստիարակության պլանավորումը առարկայական չափորոշիչներին համապատասխան:.....	4
ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ	14
ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ	16

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Դաստիարակությունն այնքան էլ մեծ խնդիր չէ, եթե այս բառով նկատի ունեք հետևյալը. օգնեք երեխային օգնել ինքն իրեն, օգնեք նրան սովորել ապրել և խաղալ ուրիշների հետ, ուշադիր ուսումնասիրել ամեն նորը, հաղթահարել իր զգացմունքները, զարգացնել իր հետաքրքրությունները:

Դա ամենևին էլ հեշտ չէ: Կախարդական «ճիշտ ճանապարհ» չկա: Ձեր երեխային դաստիարակելու կամ խրատելու ձևը կախված է այն բոլոր բաներից, որոնք ձեր ընտանիքը տարբերվում են մյուսներից: Կարգապահությունը չի նշանակում երեխային ստիպել անել այն, ինչ դու ես ուզում: Դուք չեք կարող ստիպել երեխային լինել «լավ»: Իհարկե, որոշ երեխաներ բղավելուց և ապտակելուց հետո, որպեսզի հաճոյանան ձեզ, դադարում են անել այն, ինչ ձեզ դուր չի գալիս:

Երեխաները ամենաչարաճճի վիճակում են, երբ նրանց ծնողները մշտապես զբաղված են իրենց գործերով, շատ սթրեսի մեջ են կամ անցնում են դժվար ժամանակներ: Ուստի հարկ է հիշել, որ երեխաները սովորաբար կրկնում են իրենց ծնողների պահվածքը: Եվ գիտակցելով այս պատասխանատվությունը՝ ուշադրություն դարձրեք ձեր վարքագծին, քանի որ երեխաները «սպունգի» պես կլանում են ամեն ինչ:

Զինդեկի կողմից դաստիարակությունը լինում է բազմակողմանի և ֆիզիկական և մտավոր և բարոյական, իսկ հայրենասիրության դաստիարակությունը առավել խորացված: Երիտասարդների հայրենասիրական դաստիարակության և զինվորական պատրաստության հիմունքների սերմանման խնդիրն առավել քան երբևէ արդիական է: Մեր հասարակության կողմից ռուսական ավանդական հայրենասիրական գիտակցության կորստի, համատարած անտարբերության, ցինիզմի, ագրեսիվության և զինվորական ծառայության հեղինակության անկման համատեքստում ձևավորվում է ազգի թերարժեքության բարդույթ, որը կկարգավորվի միայն ճիշտ դաստիարակության դեպքում: Երիտասարդների մի զգալի մասը չունի բարեխիղճ զինվորական ծառայության դրական մոտիվացիա: Մեր խնդիրն է ձևավորել բազմակողմանի զարգացված և դաստիարակված անձնավորություն, որը կպահպանի իր հայրենքը:

§ Զինդեկի կողմից դաստիարակության պլանավորումը առարկայական չափորոշիչներին համապատասխան:

Դաստիարակությունը երեխաներին ուսուցանելու, պաշտպանելու և խնամելու գործընթացն է՝ նպատակ ունենալով նրանց առողջ զարգացնել հասուն տարիքում:

Կրթական համակարգում կրթությունը գործունեություն է, որն ուղղված է անձի զարգացմանը, պայմաններ ստեղծելու համար աշակերտների ինքնորոշման և սոցիալականացման համար սոցիալ-մշակութային, հոգևոր և բարոյական արժեքների և Հայաստանի հասարակության մեջ ընդունված վարքագծի կանոնների և նորմերի հիման վրա՝ ելնելով շահերից: անձի, ընտանիքի, հասարակության և պետության, աշակերտների մեջ ձևավորելով հայրենասիրություն, քաղաքացիություն, հարգանք Հայրենիքի պաշտպանների հիշատակի և Հայրենիքի հերոսների սիրագործությունների, օրենքի և կարգի, աշխատավորի և ավագ սերնդի նկատմամբ. փոխադարձ հարգանք, հարգանք Հայաստանի Հանրապետության բազմազգ ժողովրդի մշակութային ժառանգության և ավանդույթների, բնության և շրջակա միջավայրի նկատմամբ[1]:

Ամենից հաճախ դաստիարակությունն իրականացնում են երեխայի կենսաբանական ծնողները, դա կարող է լինել նաև պապը կամ տատիկը, ավագ եղբայրը կամ քույրը, խնամակալը, պետական հիմնարկների պրոֆեսիոնալ դաստիարակները, ինչպես նաև մորաքույրը, հորեղբայրը կամ այլ հարազատներ և ընտանիքի ընկերները:

Կրթության հայեցակարգը

Կրթությունը սոցիալական իմաստով

Լայն սոցիալական իմաստով կրթությունը կուտակված փորձի (գիտելիքներ, հմտություններ, մտածելակերպ, բարոյական, էթիկական և իրավական նորմեր) փոխանցումն է ավագ սերունդներից երիտասարդներին:

Նեղ սոցիալական իմաստով կրթությունը հասկացվում է որպես սոցիալական ինստիտուտների կողմից անձի վրա ուղղված ազդեցություն՝ նպատակ ունենալով նրա մեջ ձևավորել որոշակի գիտելիքներ, վերաբերմունք և համոզմունքներ, բարոյական արժեքներ, քաղաքական կողմնորոշում և կյանքին նախապատրաստվել:

Կրթությունը մանկավարժական իմաստով

Լայն մանկավարժական իմաստով կրթությունը թիմի, մանկավարժների հատուկ կազմակերպված, նպատակաուղղված և վերահսկվող ազդեցությունն է կրթողի վրա՝ նրա մեջ տվյալ որակները ձևավորելու համար, որն իրականացվում է ուսումնական հաստատություններում և ընդգրկում ուսումնական ողջ գործընթացը:

Նեղ մանկավարժական իմաստով կրթությունը կոնկրետ կրթական խնդիրների լուծմանն ուղղված ուսումնական աշխատանքի գործընթացն ու արդյունքն է:

Կրթության դերը գնահատվում է տարբեր կերպ՝ սկսած դրա լիակատար անիմաստության պնդումից (անբարենպաստ ժառանգականությամբ և շրջակա միջավայրի վատ ազդեցությամբ) մինչև այն ճանաչել որպես մարդու էությունը փոխելու միակ միջոց: Կրթությամբ կարելի է շատ բանի հասնել, բայց մարդուն ամբողջությամբ փոխելն անհնար է[2]:

Կրթության ամենակարևոր խնդիրը հակումների և տաղանդների բացահայտումն է, զարգացումը մարդու անհատական հատկանիշներին, նրա կարողություններին և հնարավորություններին համապատասխան:

Հատուկ ուսումնասիրությունները ցույց են տվել, որ կրթությունը կարող է ապահովել որոշակի որակների զարգացում՝ հիմնվելով միայն բնության կողմից դրված հակումների վրա: Ազդելով մարդու զարգացման վրա՝ կրթությունն ինքնին կախված է զարգացումից, այն մշտապես հենվում է ձեռք բերված զարգացման մակարդակի վրա:

Կրթության նպատակներն ու մեթոդները պետք է համապատասխանեն ոչ միայն երեխայի արդեն ձեռք բերված զարգացման մակարդակին, այլև «նրա մոտակա զարգացման գոտուն»: Լավ է ճանաչվում միայն այդ դաստիարակությունը, որն առաջ է գնում զարգացումից: Անհատականությունը ձևավորվում է դաստիարակությամբ, որն էլ առաջնորդում է զարգացումը, կենտրոնանալով դեռևս չհասունացած, բայց ձևավորման փուլում գտնվող գործընթացների վրա[3]:

Մտավոր դաստիարակություն՝

Գիտելիքների համակարգի գիտակցված յուրացումը նպաստում է տրամաբանական մտածողության, հիշողության, ուշադրության, երևակայության, մտավոր կարողությունների, հակումների և տաղանդների զարգացմանը:

Հոգեկան դաստիարակության առաջադրանքներ.

- որոշակի քանակությամբ գիտական գիտելիքների յուրացում;
- գիտական հայացքների ձևավորում;
- մտավոր ունակությունների, կարողությունների և տաղանդների զարգացում;
- ճանաչողական հետաքրքրությունների զարգացում և ճանաչողական գործունեության ձևավորում.
- իրենց գիտելիքները մշտապես համալրելու, վերապատրաստման մակարդակը բարելավելու անհրաժեշտության զարգացում:

Ֆիզիկական դաստիարակությունը գրեթե բոլոր կրթական համակարգերի անբաժանելի մասն է: Ֆիզիկական դաստիարակությունը նպաստում է երիտասարդների մոտ մտավոր և աշխատանքային հաջող գործունեության համար անհրաժեշտ որակների զարգացմանը:

Ֆիզիկական դաստիարակության առաջադրանքներ.

- առողջության խթանում, պատշաճ ֆիզիկական զարգացում;
- մտավոր և ֆիզիկական կատարողականի բարձրացում;
- բնական շարժիչային հատկությունների զարգացում և բարելավում;
- հիմնական շարժիչային հատկությունների զարգացում (ուժ, ճարպկություն, դիմացկունություն և այլն);
- բարոյական որակների կրթություն (քաջություն, հաստատակամություն, վճռականություն, կարգապահություն, պատասխանատվություն, կուլեկտիվիզմ);
- մշտական ֆիզիկական դաստիարակության և սպորտի անհրաժեշտության ձևավորում.
- առողջ, առույգ լինելու, իրեն և ուրիշներին ուրախություն պատճառելու ցանկության զարգացում:

Աշխատանքային կրթությունն ընդգրկում է կրթական գործընթացի այն կողմերը, որտեղ ձևավորվում են աշխատանքային գործողություններ, ձևավորվում են արտադրական հարաբերություններ, ուսումնասիրվում են աշխատանքի գործիքները

և դրանց օգտագործման եղանակները: Աշխատանքը կրթության գործընթացում նաև հանդես է գալիս որպես անհատի զարգացման առաջատար գործոն:

Պոլիտեխնիկական կրթությունն ուղղված է բոլոր ոլորտների հիմնական սկզբունքներին ծանոթանալուն, ժամանակակից արտադրական գործընթացների և հարաբերությունների մասին գիտելիքների յուրացմանը: Պոլիտեխնիկական կրթության հիմնական խնդիրներն են արտադրական գործունեության նկատմամբ հետաքրքրության ձևավորումը, տեխնիկական կարողությունների զարգացումը, նոր տնտեսական մտածողությունը, հնարամտությունը, ձեռնարկատիրության սկիզբը: Պատշաճ կերպով տեղադրված պոլիտեխնիկական կրթությունը զարգացնում է աշխատասիրություն, կարգապահություն, պատասխանատվություն և պատրաստվում մասնագիտության գիտակցված ընտրությանը:

Բարոյական կրթություն - ձևավորում է բարոյական հասկացություններ, դատողություններ, զգացմունքներ և համոզմունքներ, վարքի հմտություններ և սովորություններ, որոնք համապատասխանում են հասարակության նորմերին: Երիտասարդ սերնդի բարոյական դաստիարակությունը հիմնված է ինչպես համամարդկային արժեքների, այնպես էլ հասարակության պատմական զարգացման գործընթացում մարդկանց կողմից մշակված կայուն բարոյական նորմերի և հասարակության զարգացման ներկա փուլում առաջացած նոր սկզբունքների և նորմերի վրա[4]:

Էսթետիկ (եմոցիոնալ) կրթությունը կրթության և կրթական համակարգի նպատակի հիմնական բաղադրիչն է, որն ընդհանրացնում է աշակերտների գեղագիտական իդեալների, կարիքների և ճաշակի զարգացումը: Գեղագիտական դաստիարակության խնդիրները պայմանականորեն կարելի է բաժանել երկու խմբի՝ տեսական գիտելիքների ձեռքբերում և գործնական հմտությունների ձևավորում: Առաջադրանքների առաջին խումբը լուծում է գեղագիտական արժեքներին սկզբնավորման հարցերը, իսկ երկրորդը՝ գեղագիտական գործունեության մեջ ակտիվ ընդգրկումը:

Գեղագիտական դաստիարակության առաջադրանքներ;

- գեղագիտական գիտելիքների և իդեալների ձևավորում;
- գեղագիտական մշակույթի կրթություն;

- իրականության նկատմամբ գեղագիտական վերաբերմունքի ձևավորում.
- էսթետիկ զգացմունքների զարգացում;
- մարդուն ծանոթացնել գեղեցկությանը կյանքում, բնության մեջ, աշխատանքում.
- ամեն ինչում գեղեցիկ լինելու ցանկության ձևավորումը՝ մտքերում, գործերում, գործերում, արտաքինում:

Կրթության նպատակները, ինչպես նաև մարդկային ցանկացած գործունեության նպատակները ելակետն են կրթության ողջ համակարգի, դրա բովանդակության, մեթոդների, սկզբունքների կառուցման գործում:

Կրթության նպատակն այն է, ինչին ձգտում է կրթությունը, այն ապագան, որին ուղղված են նրա ջանքերը:

Այսօր միջնակարգ դպրոցի հիմնական նպատակն է նպաստել անհատի մտավոր, բարոյական, էմոցիոնալ և ֆիզիկական զարգացմանը, լիարժեք բացահայտել նրա ստեղծագործական հնարավորությունները:

Նպատակը գործունեության արդյունքի իդեալական մոդել է: Կրթության նպատակը նախապես որոշված պատկերացումների ցանցն է ուսումնական գործընթացի արդյունքի, անհատի որակների, վիճակի մասին, որոնք ենթադրաբար պետք է ձևավորվեն: Կրթական նպատակների ընտրությունը չի կարող պատահական լինել:

Ինչպես ցույց է տալիս պատմական փորձը, կրթության նպատակները ձևավորվում են հասարակության փոփոխվող կարիքների և փիլիսոփայական և հոգեբանական-մանկավարժական հասկացությունների ազդեցության ներքո: Դինամիզմը, կրթության նպատակների փոփոխականությունը հաստատվում են նաև այս խնդրի ներկա վիճակով:

Ժամանակակից մանկավարժական պրակտիկան առաջնորդվում է կրթության նպատակների երկու հիմնական հայեցակարգով.

- պրագմատիկ;
- հումանիստական.

Պրագմատիկ հայեցակարգ, որը հաստատվել է 20-րդ դարի սկզբից: ԱՄՆ-ում և մինչ օրս պահպանվել է այստեղ «կրթություն՝ հանուն գոյատևման» անվան տակ: Ըստ

այս հայեցակարգի՝ դպրոցը պետք է դաստիարակի առաջին հերթին արդյունավետ աշխատող, պատասխանատու քաղաքացի և խելամիտ սպառող:

Հումանիստական հայեցակարգը, որն ունի բազմաթիվ կողմնակիցներ Հայաստանում և Արևմուտքում, բխում է նրանից, որ կրթության նպատակը պետք է լինի օգնել անհատին իրացնել իրեն բնորոշ բոլոր կարողություններն ու տաղանդները, իրացնել սեփական «ես»-ը:

Այս հայեցակարգի ծայրահեղ արտահայտությունը էկզիստենցիալիզմի փիլիսոփայության վրա հիմնված դիրքորոշում է, որն առաջարկում է ընդհանրապես չորոշել կրթության նպատակները՝ մարդուն իրավունք տալով ազատորեն ընտրել ինքնազարգացման ուղղությունը և սահմանափակելով միայն դպրոցի դերը: ստեղծկատվություն տրամադրել այս ընտրության ուղղության մասին:

Ավանդական Հայաստանի համար կրթական նպատակն է, որը համապատասխանում է մարդասիրական հայեցակարգին, որը ուղղված է համակողմանի և ներդաշնակորեն զարգացած անհատականության ձևավորմանը:

21-րդ դարի նոր կրթության մանկավարժական հայեցակարգը. առաջ է քաշում կրթության հետևյալ նպատակը՝ «Անհատականությունը որպես ազատ սուբյեկտ, ունակ կառուցելու Մարդուն վայել կյանք»: Այս ձևակերպման սահմաններում մանկավարժական թիմերը ստեղծում են կրթության նպատակի փոփոխական սահմանումներ: Նրանց թիվը հավասար է դպրոցների թվին: Ըստ կրթության նպատակի՝ կառուցվում է կրթության համակարգ, բայց դա արվում է կրթության խնդիրները սահմանելով և լուծելով: Նպատակները կոնկրետ են և հասանելի: Եկեք սահմանենք այդպիսի կոնկրետ առաջադրանքներ՝ հիշելով, որ առաջադրանքը նպատակի մասնակի բովանդակությունն է, և առաջադրանքների ամբողջությունը պետք է սպառի նպատակը: Թվարկենք այս առաջադրանքները[5]:

Բարձրորակ միջնակարգ կրթության տիրապետում, որը հնարավորություն է տալիս իմանալ և հասկանալ աշխարհի կառուցվածքը և հասարակության սոցիալական կառուցվածքը. գիտական հիմունքներով աշխարհայացքի ձևավորումը. աշխարհը և կյանքը և անհատական հատուկ հարաբերությունները աշխարհի օբյեկտների միջև:

Հիմնական արժեքային հարաբերությունների կրթություն՝ որպես անհատական կառուցվածքի հիմնական ձևավորում՝ աջակցություն աշխարհայացքի ձևավորմանը: աշխարհի գոյության օրենքների և Երկրի վրա կյանքի օրենքների իմացություն:

Տարբեր միջոցառումների կազմակերպում, որոնք ապահովում են երեխաների մի շարք կապեր աշխարհի հետ և նրանց գործնական մասնակցությունը մարդու հասարակական կյանքի և անհատի աշխարհակարգին:

Յուրաքանչյուր երեխայի անհատական կարողությունների բացահայտում և զարգացում և բարձր ձեռքբերումների խթանում երեխայի աճող անհատականության բարելավման գործում: Նրան տալով ինքնակատարելագործման հմտություններ: Մարդու էական հատկանիշների զարգացումը՝ *homo sapiens*, *homois moralis* և *homo faber*, թույլ են տալիս անհատականությանը իրացնել իրենց տաղանդները:

Սեփական կյանքի նյութական և օբյեկտիվ կազմակերպման մշակույթի տիրապետում և հասարակության կյանքի կարգին մասնակցության ընդլայնում:

Աջակցություն դպրոցականների՝ իրենց «ես»-ի ներաշխարհի ինքնավարության ըմբռնմանը և մարդասիրական դիրքորոշման հաստատմանը Երկրի վրա մարդկության նկատմամբ:

Այս խնդիրների լուծումն իրականացվում է հաշվի առնելով և հենվելով մարդու զարգացման և դաստիարակության հոգեբանական և մանկավարժական օրինաչափությունների վրա:

Երիտասարդների հայրենասիրական դաստիարակության և զինվորական պատրաստության հիմունքների սերմանման խնդիրն առավել քան երբևէ արդիական է: Մեր հասարակության կողմից ռուսական ավանդական հայրենասիրական գիտակցության կորստի, համատարած անտարբերության, ցինիզմի, ագրեսիվության և զինվորական ծառայության հեղինակության անկման համատեքստում ձևավորվում է ազգի թերարժեքության բարդույթ, որը կկարգավորվի միայն ճիշտ դաստիարակության դեպքում: Երիտասարդների մի զգալի մասը չունի բարեխիղճ զինվորական ծառայության դրական մոտիվացիա: Երիտասարդներից շատերը դա ընկալում են որպես տհաճ անխուսափելիություն և անշնորհակալ պարտականություն, որը պետք է կատարել միայն քրեական պատասխանատվությունից խուսափելու համար: Ներգրավվածություն հայրենիքի

պաշտպանության գործում, հպարտություն զինված ուժերին պատկանելու համար, զինվորական պատիվ և արժանապատվություն՝ այս հասկացությունները կորցնում են իրենց նշանակությունը երիտասարդների աչքում: Ուստի ակնհայտ է հայրենասիրության դաստիարակության ամենասուր խնդիրների լուծման հրատապությունը՝ որպես հասարակության համախմբման և պետության հզորացման հիմք: Այսօր առաջնահերթությունների թվում է մատաղ սերնդի հայրենասիրական դաստիարակության խնդիրը: Բայց մի բան է դա հրապարակայնորեն հայտարարելը, և բոլորովին այլ բան է դա հասկանալն ու կոնկրետ քայլեր ձեռնարկելը:

Դպրոցական շատ առարկաներ զբաղվում են բարոյականության հարցերով: Այնուամենայնիվ, կյանքի անվտանգության առարկան կարող է զգալիորեն բարելավել բարոյական դաստիարակությունը դպրոցում: Մեկ այլ հարց՝ ինչպե՞ս դա անել և ի՞նչ է անհրաժեշտ դրա համար: Ի վերջո, կյանքի անվտանգության հիմունքների իրական դասագրքերում գործնականում ոչինչ չկա բարոյական դաստիարակության թեմայով, և հայրենասեր քաղաքացիներ կրթելու համար, ովքեր կարող են լինել իրենց հայրենիքի պաշտպանները, անհրաժեշտ է նպատակաուղղված և արդյունավետ ազդել. աշակերտ հենց միջնակարգ կրթության ոլորտում, այսինքն:

Ամենակարևոր ասպեկտները հոգեբանական պատրաստվածությունն ու զինվորական ծառայության որոշակի հմտությունների ձեռքբերումն են. դասընթաց ավարտած դեռահասները շատ ավելի հեշտ են ընդհանուր լեզու գտնել հասակակիցների և մեծերի հետ և կարողանում են որոշումներ կայացնել դժվարին իրավիճակում: Սա հատկապես կարևոր է, երբ նրանք գնում են բանակ: Երիտասարդները բանակային կյանքի նկատմամբ խուճապային վախ չեն զգում և զորամաս ժամանելուն պես հանգիստ կատարում են իրենց պարտականությունները:

Ուսուցչի աշխատանքի ցանկացած համակարգ բաղկացած է կրթության և դրանց իրականացման հստակ սահմանված նպատակներից և խնդիրներից: Սա օգնում է ձևավորել ստեղծագործ անձնավորություն, ով պատրաստ է ծառայել հայրենիքին ռազմական և քաղաքացիական ոլորտներում և տարբեր կառույցների հետ փոխգործակցության միջոցով ստեղծել բաց կրթական տարածք:

Երիտասարդներին կյանքի անվտանգության մասին սովորեցնելն անհմաստ է առանց բարոյական արժեքների և հայրենասիրական գիտակցության ձևավորման: Այսպիսով, դպրոցում կյանքի անվտանգության ուսուցման նպատակը էս տեսնում եմ հիմնականում ֆիզիկապես և բարոյապես զարգացած երիտասարդների պատրաստման մեջ, ովքեր կարող են հարմարվել արագ փոփոխվող աշխարհում:

Մենք առանձնացնում ենք մեր աշխատանքի չորս հիմնական ուղղությունները՝

- հայրենասիրական դաստիարակություն;
- ռազմական դաստիարակություն;
- ֆիզիկական դաստիարակություն;
- գեղագիտական դաստիարակություն:

Այս ուղղությունները չեն կարող չառաջացնել աշակերտների բուն հետաքրքրությունը, քանի որ դրանք զինում են կենսական գիտելիքներով, շատ բան են տալիս բարոյական և ֆիզիկական առումով:

Հայրենասիրական ուղղության իրականացումն իրականացվում է արտադասարանական միջոցառումների միջոցով, որտեղ աշակերտները ծանոթանում են երկրի, քաղաքի, մարզի պետական խորհրդանիշների պատմությանը: Կազմակերպվում են հանդիպումներ պատերազմի և աշխատանքի վետերանների, ուժային կառույցների աշխատակիցների հետ, ծանոթանում գորամասերի կյանքին:

Զինվորական պարապմունքը ռազմական գործերի ուսումնասիրությունն է (մարտական և հրաձգային պարապմունք), ռազմամարզական մրցումներ, էքսկուրսիաներ գորամասեր, ամառային ռազմադաշտային պրակտիկա: «Զինվորական ծառայության հիմունքները և կյանքի անվտանգությունը» դասերին աշակերտները ծանոթանում են զինվորական աշխատանքի առանձնահատկություններին, պատրաստվում են կատարել զինվորի պարտականությունները, սովորել զինվորական ծառայության առանձնահատկությունները, մշակել հայրենիքի պաշտպանին անհրաժեշտ որակներ: Նրանք ծանոթանում և սովորում են փորված պարապմունքների և կիրառական ֆիզիկական պատրաստվածության վարժությունների իրականացման տեխնիկան: Զինվորական երդման ուսումնասիրությունը օգնում է բացահայտել մարտիկի

բարոյական և մարտական որակներին ներկայացվող կարևորագույն պահանջները, ցույց տալ, թե ինչ բարձրագույն պարտականություն է վերցնում իր վրա մարտիկը՝ երդվելով և համալրելով հայրենիքի պաշտպանների շարքերը: Կրակային պարապմունքները հնարավորություն են տալիս ցույց տալ մեր թեթև զենքի գերազանցությունը օտարների նկատմամբ:

Նախնական կրակային վարժանքների կատարման ուսումնասիրությունը, զինձառայողների տեղաբաշխմանն ու կյանքին ծանոթանալը, ամենօրյա հերթապահության և պահակային հերթապահության կազմակերպմանը, ինչպես նաև ստորաբաժանման սպառազինությանն ու զինտեխնիկային, իրականացվում է հինգ. - օրյա ուսումնական ճամբար ուսումնառության տասներորդ կուրսի ավարտին: Այսպիսով, դաշտային վարժությունները ծառայում են որպես գործնական հմտությունների ստուգում և թույլ են տալիս աշակերտներին գնահատել իրենց պատրաստվածությունը հայրենիքի պաշտպանությանը:

Ֆիզիկական զարգացումը նպատակաուղղված է ամուր համոզմունքի ձևավորմանը, որ մարդու առողջությունը պետության սեփականությունն է և իրականացվում է ֆիզիկական գործունեությանը նվիրված արտադասարանական գործունեության միջոցով:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Կատարված հետազոտությունների և դիտարկումների արդյունքների ամփոփմամբ կարելի է հստակեցնել մի քանի եզրակացություններ:

- Եզրափակելով ասեմ, որ մեր աշխատանքը՝ դպրոցի ողջ ուսուցչական կազմի ռազմահայրենասիրական դաստիարակությունը, պահանջում է հետագա կատարելագործում, խորացում բոլոր ոլորտներում, որի հիմնական արդյունքը դպրոցի շրջանավարտն է. հայրենասեր, Հայրենիքի հուսալի ապագա պաշտպան. Մասնագիտությունը՝ պաշտպանել հայրենիքը հավերժ սոցիալական նշանակություն կունենա ռուսների բոլոր սերունդների համար՝ լի բարձր, վեհ իմաստով:
- Ռազմահայրենասիրական դաստիարակության անբաժանելի մասն է ֆիզիկական դաստիարակությունը: Նախագորակոչային երիտասարդների ֆիզիկական դաստիարակության նպատակը առողջության բարելավումն է, ֆիզիկական զարգացման բարելավումը և ֆիզիկական որակների ձևավորումը՝ տոկոսություն, ուժ, արագություն և ճարտարություն: Այս բոլոր հատկանիշները տղաները ցույց են տալիս ռազմամարզական փոխանցումավազքներում:
- Իմ սաները քաղաքային մրցույթների բազմակի հաղթողներ են, ռազմահայրենասիրական ակումբների մարզային ստուգատես-մրցույթի հաղթողներ: Այս մրցույթները ուսանողների մեջ ձևավորում են կրքի առողջ ոգի, կոլեկտիվիզմի զգացում: Ուստի փորձում եմ ուսանողներին գրավել անձնական օրինակով, մարզական բարձր արդյունքներ ցույց տալով քաղաքային և մարզային մրցումներում, և 2004 թվականին «ՆՎՊ լավագույն ուսուցիչ-կազմակերպիչ» մարզային ստուգատեսի մրցույթում զբաղեցրել եմ 1-ին տեղը:
- Գիտատեխնիկական կրթության առարկան ուսումնասիրելու ճանաչողության և հետաքրքրության մակարդակը կախված է նաև նյութատեխնիկական բազայի վիճակից: ՆՎՊ գրասենյակը նախագծել եմ ժամանակակից պահանջներին համապատասխան. ստենդները թարմացվել են, դիդակտիկ և տեսողական նյութերը համալրվել են: Դպրոցի

տարածքում զինված է բանակային արգելապատնեշ: Դպրոցում կա նաև հրաձգարան, որտեղ տղաները մարզվում են հրաձգության ճշգրտությամբ: Գրասենյակում կա 3 օդամղիչ հրացան, Կալաշնիկով ուսումնական մեքենա, մնացած «զենքերը» փայտյա գնդացիքներ են: Մակայն այս ամբողջ «հենակետը» չի խանգարում տղաներին լրջորեն մոտենալ բանակում իրենց հետագա ծառայության հարցերին:

- Հայրենասիրության զգացումի դաստիարակմանը, երկրի պատմական անցյալի նկատմամբ հարգանքը նպաստում է Հաղթանակի օրը անցկացվող ամենամյա «Հիշողության ժամացույցներ»-ով: «Հայրենասեր» սկումբի լավագույն անդամները պատիվ ունեն կանգնել «Փառքի» օբեղիսկի պատվո պահակախմբի կազմում:
- ՆՎՊ-ի ուսուցիչներ-կազմակերպիչները նախագորակոչային տարիքի երիտասարդներին սովորեցնում են ռազմական գործի հիմունքները: Մեր աշակերտների կողմից «ռազմական հրահանգիչներ» կոչված մեզնից է ակադեմիական կարգապահությունը, տրամադրությունը, ուժի և անկախության զգացումը, սուրբ պարտքը կատարելու պատրաստակամությունը՝ ծառայելու Ղազախստանի Հանրապետության զինված ուժերում՝ ի շահ մեր: Ժողովուրդը և Հայրենիքը մեծապես կախված են:
- Ուստի իմ աշխատանքի հիմնական նպատակը համարում եմ ուսանողների համոզմունքի ձևավորումը հայրենիքը պաշտպանելու անձնական և հավաքական, բարոյական և գործնական պատրաստակամության անհրաժեշտության մեջ:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ ՑԱՆԿ

1. Բարանսկի Յու., Մանկավարժություն, 1-ին հատոր, 1996թ.196 էջ:
2. Горохов А.С. Всероссийская очная научно-практическая конференция с международным участием «Актуальные проблемы психолого-педагогического образования» 19 апреля 2019 год. Актуальные тенденции в вопросах подготовки учителей начальной военной подготовки к осуществлению патриотического воспитания в условиях модернизации образования.
3. Шаймарданов Р.Х. Интенсивная педагогическая технология и требования к подготовке будущего учителя: методические разработки для слушателей педклассов, факультета будущего учителя, школы юного педагога, абитуриентов и студентов педагогических учебных заведений. -Елабуга. 1991. 62 с.
4. Зеер Э.Ф. Компетентностный подход к образованию // Образование и наука. - 2005. - №3. - С.27 - 40. Хуторский А. В. Ключевые компетенции: технология конструирования // Народное образование. - 2003. - № 5. - С. 40 - 54.
5. Мещерякова Е.В. Теория и практика профессиональной подготовки учителя к педагогическому взаимодействию в современном образовательном пространстве: дисс. д-ра пед. наук. М., 2012. 395 с.